

God tot in eeuwigheid. Licht onze focus echt op Christus en Zijn rijk? In het lijden ligt namelijk een doel: Christus en Zijn rijk, Zijn glorie. Door genade en uit geloof ben ik in Christus een kind van God. Nu en voor altijd.

GELOOFSVRAAG

In alles mogen we weten dat wij een levende Hogepriester in de hemel hebben, Die zo kan meevoelen met al onze zwakheden, en Die op dezelfde wijze als wij – maar zonder zonde – verzocht is geweest (Hebr.4). Leven wij in echte afhankelijkheid met Christus, als christenen en gelovige predikanten? Ook in en met onze zorgen en strijd? Of ben ik toch nog te veel een verkondiger van

namens een zendingsorganisatie. Toen hij met een collega in Portugal kwam, waren al de protestantse kerken waartoe hij behoorde gesloten. Ze begonnen met helemaal niets en er was veel weerstand in het rooms-katholieke land. Nu, zo vertrouwt hij mij toe, zijn er bijeenkomsten waarbij Gods Woord op eenvoudige manier wordt uitgelegd en er op bescheiden wijze kinderwerk wordt gedaan.

Een andere collega heeft drie kleine gemeenten in een uitgestrekt gebied in Schotland, met per zondag ongeveer twintig mensen onder zijn gehoor. Weer een ander leidt een kleine baptistengemeente in het rooms-katholieke Ierland. In al de contacten valt mij een

als juist Paulus. Olyott was predikant van verschillende gemeenten in Groot-Brittannië en Zwitserland. Hij wijst op Paulus' gevangenschap, de stokslagen die hij kreeg, de gevaren waarin hij op zee was, de tegenstand en zelfs honger. Maar dat lijden was – met haar strijd – tot verheerlijking van God. In al zijn zwakheid draagt de apostel als een aarden kruik het kostbare evangelie van Jezus Christus, de kostbare steen (Rots van verlossing), met zich mee. Jezus, de Hoop voor zondaren. De weg van een pelgrim is van lijden naar heerlijkheid. Van kruis naar kroon. Van vernedering naar verhoging.

PRIJZEN

In alles kan Paulus de Heere prijzen: 'Geprezen zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, de Vader van de barmhartigheden en de God van alle vertroosting, Die ons troost in al onze verdrukking, zodat wij hen kunnen troosten die in allerlei verdrukking zijn, met de vertroosting waarmee wij zelf door God vertroost worden. En onze hoop voor u staat vast, in de wetenschap dat u, zoals u deel hebt aan het lijden, zo ook deel hebt aan de vertroosting' (2 Kor.1:3-7). In en met al zijn zwakheid kan Paulus ook zeggen op grond van het Woord van Christus Zelf: 'Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is voor u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht.' (2 Kor.12:9).

Ik voel mij (met anderen) gezegend met de woorden uit de Petrusbrief: 'De God nu van alle genade, Die ons geroepen heeft tot Zijn eeuwige heerlijkheid in Christus Jezus, Hij Zelf moge u – na korte tijd van lijden – toerusten, bevestigen, versterken en funderen. Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.' (1 Petr.5:10).

Vermaand, vertroost en versterkt ga ik weer naar huis. Jezus, onze Hoop en ons Heil. De levende Steen.

J.W. WIND

mijzelf? Een believer van mijn eigen ik? Wil ik me toch nog te veel op mijzelf en mijn kracht beroemen? Laat ik mij door omstandigheden ontmoedigen of laat ik mij door God en Zijn Woord bemoedigen? Een geloofsvraag!

ONTMOETINGEN

Tijdens de conferentie ontmoet ik verschillende medewerkers (en broeders) uit verschillende hoeken van Europa. Ik spreek een jonge Braziliaan, die evangelisatiewerk in Portugal verricht namens de kerk waartoe hij behoort en

groot geloofsvertrouwen op. Ondanks moeilijkheden en zorgen is er toch volharding. Zij spreken van zegen (hoe klein ook) en van Gods grote trouw, die zij ondervinden op hun werk. Dat zet mij aan het denken en bemoedigt ook mij.

PAULUS

Regelmatig komt tijdens de conferentie de tweede Korinthebrief van Paulus aan de orde. Zo houdt Stuart Olyott ons voor dat er niemand onder ons is die zo veel lijden omwille van zijn discipel- en apostelschap heeft ondervonden

